8. Frönsku pilatrnir Alfons og Actu róa til fiskjar á Þorlákshöfn.

---

4 renningar.

+ 1 renningur.

Vetrarvertíðir tvær, 1885 og 1886, reri ég í Þorlákshöfn.
Formaður minn var hinn ágæti sjógarpur og góðdrengur
Jón Þorkelsson frá Óseyrarnesi, þá í Hólshúsum, móðurbróðir
séra Árna frá Kirkjuprófasts.
Það mun hafa verið í þættinum, en þá voru sunnan-
jálkar, að franskar fiskiskútur (Skonnert) strönduðu
um nótt við Hafnarskeið, austanvert við Skötubót
en þar er útfiri mikið um stórstraumsfjöru. Héla
var í jörðu og frostharka mikil um sjó allan, en
einkum þó á grunnsævi. Lítið lað og lagar rennur
því saman í grókrapi norðan garðinn í sjónum
og skafrenningur sjóblásinn í landi, svo að
fyrir augum þeirra, er þarna voru á sjó sáust
engin greinaskil ~~[illegible]~~ fjalla, lands eða sjávar.
Sjávarbotninn þarna er vanur að [illegible] og ei sandur
svo harður að eigi markar þar spor fótum hans
sé gengið. Á sumrum er sandur þessi brimsorfinn mjög
en mikla hættu til að fótfestan er þar á hægum fjörubotn-
inum. Brimlaust var með öllu, enda, stefndi strandstaðnum
af norðri og ýtti þá skipum þarna upp undir bakkann
seglum, en þess, að sá er stýrði sér máta fyrir Hafnarnesi
sem þá lá þá þarna á [illegible] lengra fjarlægt frá bak-
kanum í kaldbarðsskýið alls [illegible].
Hamingja varð að [illegible] miklu verða þar engin á mönn-
um. Þeir voru um 30 talsins, en skipti manna ~~[illegible]~~
manna nú [illegible] ~~[illegible]~~ manna byggja fólks á [illegible] aldri.
Hétu þeir Oneta (frb. [illegible]) og Alfonso (frb. Alfonso).
Sóttum fjöldinn yfir fjallið (Lágaskarð, Hellisheiði og Ölfusheiði
dvöldu skipstjórar í Reykjavík um miðlungs skeið og unnu
einkum þessir tveir þeirra handgengnir með [illegible]
já [illegible] sínum en [illegible] voru, þótt engin [illegible]

[illegible] með að skilja [illegible] mál,
[illegible] að þó [illegible], og við [illegible]
[illegible] mikið [illegible], [illegible] í [illegible],
[illegible] kaffi, kökur, [illegible] og [illegible], [illegible]
[illegible], sem [illegible] hafði [illegible]. Það [illegible] í sjó
[illegible], [illegible] á [illegible] eftir, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
í [illegible].

[illegible] var kl. 6–7
[illegible] og [illegible]
[illegible] við [illegible], [illegible]
[illegible].

[illegible] og
[illegible], [illegible] var [illegible], [illegible]
[illegible]. Forstöðukonan kallaði [illegible] til
[illegible] kl. 6. [illegible] var þó við [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] var [illegible] og [illegible]
[illegible] í [illegible]. [illegible] við [illegible]
[illegible], [illegible] við [illegible] var [illegible]
[illegible] og [illegible]
[illegible] og [illegible], [illegible] við [illegible]
í [illegible], [illegible] með að [illegible]
[illegible], [illegible] við þó
valdi.

Forstöðumaðurinn [illegible] að og [illegible]
[illegible] að [illegible]
[illegible]; [illegible], að þeir [illegible] að
[illegible] [illegible] við [illegible] hingað
[illegible]. „Við [illegible] í að við [illegible]
[illegible] kl. 9–10, en [illegible] 100. að [illegible]
[illegible] Kaffi [illegible]
[illegible]. Við [illegible]
með [illegible], [illegible] við [illegible], að þeir [illegible]

á [illegible] væri [illegible], að [illegible] sínum í sjónum

[illegible] vatni, því er oft um öllum var ótta. 3

Það var því ekki um annað að gera, en láta þá

fara [illegible].

Var nú róið vestur í Keflavík og [illegible] vestur

á Torfa. [illegible] var eitt [illegible] í hverjum staðnum

[illegible] þá. Var [illegible] að róa og [illegible]

vestur á [illegible], [illegible] lagt 3 fórum

saman. Hvergi var [illegible] að heima.

Hvenær sem róið var á milli, þá [illegible]

[illegible] hjá einhverjum [illegible] og [illegible] sína

og [illegible], [illegible] og [illegible]

[illegible] við, en [illegible] aldrei [illegible],

[illegible] hann [illegible]

[illegible] við [illegible] og [illegible]

út af [illegible].

[illegible] sjá fram og aftur hjá

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

að verða [illegible], [illegible] á milli, [illegible] við

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

4.

Enn nú var í minni Fagradar og Fáskrúðs-
dranganna, er þeir urðu þess varir að við vorum
í heimleið og svo varir komnir að þeir sáu hann.
Alfonso sat nú frammi við stafnlokið og lét fótinn
síga lafa útbyrðis, en af viðbrögðum sem hann tók
þegar hann varð þess var hvar við vorum staddir,
þóktist hann útbyrðis en var svo heppinn að ná í
stallabandið um leið og í því lagði hann upp
hann var óumbreytanlega sannfærdur, hamdrekan þá
hvinfti til ólje.

Þegar í vörina var lagt, þá við að Artúr sáum setta
sig út úr stefninu og ekki kenndi það gjarnan fyr
en þeir voru búnir að hengja í land, en þess að koma
aungvum þó viðar við þora
Kong ad a frú.
um litli lygi sem dæmi aðeins þora
aungvum
Þessa dag var hóf og tindum við ... ummum þá að
komu með. en þeir vildu það ekki.

Vetrarvertíðir tvær réri ég í Þorlákshöfn. Síðari vertíðina, 1886, bar svo við að franskt fiskiskúta (Skonnert) strandaði um nótt vestanvert á Hafnarskeiði og austanvert við Skötubót. Hún aldrei komst af, því veður var gott, aðeins steytingsvindur af norðri; en því strandaði skipið þarna, að land allt var hvítgrátt af snjóföli og hrími miklu og land og sjór því jafn-litt, enda var og frostharki mikið yfir skerjum sandinum og sævargrunninu, sem viðáttumikið sem það er, ~~þarna~~ einkum með lágsævinu í stórstraumum.

Þetta ár voru sumarpáskar og mun skipið hafa strandað í páskavikunni. Það var því aðeins fáar vikur til loka og tapaðist, gæftir voru góðar en fiski tregt mjög.

Ekki man ég nú hvað skipið hét, né heldur nöfn hásetanna eða tölu þeirra, nema tveggja drengja 19 og ~~tuttugu~~ 20 ára að aldri. Hétu þeir Achille og Alfons. Hafði ég oft verið með þeim í landlegudögum og komu okkur vel saman, þótt aldrei ættum við erfitt með að skilja hvers annars mál; en við vorum jafnaldrar og það dró hugi okkar saman. Báðir voru piltar þessir snotrir menn og snoðfir, einkum Achille; hann var fríður sýnum, grannleitur og dökkur í hörundi með kolsvart hár, hrokkið nokkuð, móbrún augu, stórt og beint nefi; minna fríður en magurleitur. Alfons var þjóstrænn, handfljótur nokkuð feitlaginn í andliti.